

[Hans Nielsen.]

Driftsbudget for Aaret 1934—35 udviser et Overskud paa 2 875 000 Kr. Dette kan vel, hvad jeg senere skal vende tilbage til, ikke være bedre, naar man tager alle Forhold i Betragtning, saaledes som de er her i Landet.

Da vi i Fjor havde Tillægsbevillingsloven til tredje Behandling, fremsatte jeg en Sammenligning mellem den Politik, som var ført fra 1920 til 1924, og den socialdemokratiske Regerings. Det blev taget meget unaadigt op af Venstre, og man bebrejdede mig særligt, at jeg gravede i Tallene fra 1920 til 1924, hvad jeg saare vel kan forstaa, men naar vi nu staar her foran Rigsdagens Hjemsendelse — og hvem ved, hvad der kan ske, det ærede Medlem spurgte efter Valg, og man kan jo ikke vide sig sikker i saa Henseende —, saa synes jeg, at det er ganske interessant at se paa de sidste 6 Aars Finanspolitik, saaledes som den foreligger i Tal, der ikke kan omtvistes. Det vil da vise sig, at i 1930 var der et Overskud paa Driftsbudgettet paa 12 Mill. Kr., i 1931 et Overskud paa 25,6 Mill. Kr., i 1932 et Overskud paa 0,1 Mill. Kr., i 1933 et Overskud paa 7,8 Mill. Kr., i 1934 et Underskud paa 16,5 Mill. Kr., i 1935 et Overskud paa 2,8 Mill. Kr., og paa Budgettet for 1935—36 et Overskud paa 1,3 Mill. Kr. Det giver i alt et Overskud i disse 6 Aar paa 33,1 Mill. Kr. Jeg gør opmærksom paa, at dette er lykkedes i en Krisetid af en Styrke, man ikke har haft Sidestykke til i den Tid, vi har levet. I en saadan Tid er det virkelig lykkedes at frembringe et Driftsoverskud paa Statens Budgetter i de 6 Aar, Ministeriet Stauning har siddet, paa over 33 Mill. Kr. Og der har været kolossalt store ekstraordinære Udgifter at afholde. I 1932 havde vi Kriseudgifter til et Beløb af 37 Mill. Kr., i 1933 38, i 1934 60, i 1935 30, og for 1935—36 er der budgetteret 6. I alt 171 Mill. Kr. er der gaaet ud af Finanskassen til Kriseforanstaltninger, og samtidig har der jo været kolossale Udgifter til saakaldte sociale Formaaler. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at til Sundhedsvæsen, Forsikring og Forsørgelse har Finansministeren i de nævnte 6 Aar maattet udrede: I 1930 87 Mill. Kr., i 1931 86, i 1932 86, i 1933 93, i 1934 140, i 1935 156, og i 1936 er der budgetteret 143 Mill. Kr. Det giver i alt 791 Mill. Kr., udredet til den sociale Forsorg her i Landet fra Statens Side, samtidig med, at der altsaa er udredet ekstraordinære Kriseudgifter til et Beløb af 171 Mill. Kr.

Naar man tager alt dette i Betragtning, synes jeg, at Hr. Thalbitzer har saare megen Ret, naar han siger, at faa Lande har deres

Finanser i saa god en Orden, som vi har det her i Danmark. Og saa maa jeg føje til, at samtidig med, at man har afholdt alle disse store ekstraordinære Udgifter, er der paa Formueregnskabet indgaaet ca. 100 Mill. Kr. gennem Arveafgiften, Arveafgiften, der jo maa betragtes som en løbende Indtægt og, saaledes som den administreres nu, saa at sige er en Henlæggelse til Formuen som en Reservefond, eller hvad man vil kalde det. Naar alle disse Ting tages i Betragtning, synes jeg, man maa sige, Statens Finanser er i den bedste Orden, og at det er aldeles uberettiget, naar det ærede Medlem Hr. Krag vil drage dette i Tvivl. Der er administreret saaledes, at det ikke er nogen forfalden Gaard, en eventuel ny Regering maatte gaa ind til.

Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord om § 26, om Statens Formueregnskab i den samme 6-aarige Periode. Det er nemlig meget store Beløb, der er opført paa § 26, saavel vedrørende Indtægter som Udgifter, hvilket har sin Forklaring deri, at den nuværende Regering i meget stor Udstrækning har søgt at hjælpe Erhvervene her i Landet. Ser man paa Statens Formuebudget i den nævnte Periode, er det derfor en Selvfølge, at der maa være betydelige Merudgifter, naar der er anvendt saa store Beløb til Udlaan, til Anlæg, til Forskud og til Tilskud til Arbejder, og der har da ogsaa i den nævnte Periode, naar vi tager Budgettet for 1935—36 med, været en Merudgift paa ca. 200 Mill. Kr., hvoraf altsaa Driftsoverskuddet har dækket de 33 Mill. Kr., saaledes at der bliver 167 Mill. Kr. tilbage. Det er jo meget rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Krag oplyste, at Kassebeholdningen udviser Minus, og at der vil være et endogsaa betydeligt Minus ved Udløbet af indeværende Finansaar, men her er at tage i Betragtning, at Statens Formueforhold ogsaa paa anden Maade, end det fremgaar af Regnskaberne, er forbedret i denne Periode, i hvilken Forbindelse Landmandsbanken kommer til at spille en meget betydelig Rolle.

For 6 Aar siden havde Staten nylig indskudt 50 Mill. Kr. Aktiekapital i Landmandsbanken, og man havde desuden givet Garanti for en Reservefond i Banken. En stor Del af denne Garanti er imidlertid indløst i Løbet af de 6 Aar, og Banken er i den Tid blevet konsolideret, saaledes at jeg, efter det Kendskab, jeg har til Bankens Ledelse, maa formode, at Landmandsbanken nok er 25 Mill. Kr. mere værd, end de 50 Mill. Kr., Staten har anbragt i den. Men dertil kommer, at for 6 Aar siden havde Landmandsbankens Afviklingsafdeling endnu alle